

BAKGRUND

Semester vid Lago di Garda

Jag tog en höstsemester i september och lyckades få tag i en restresa till Gardasjön. Under en dryg vecka utforskade jag vägarna kring sjön. Jag bodde i byn Garda, som ligger vid sjöns östra strand, cirka 4,5 mil söder om Riva del Garda.

Lago di Garda ligger 65 meter över havet. Vägen runt sjön är cirka 14,5 mil. Kring sjöns norra del reser sig bergen. Vid sjöns södra ände är landskapet platt. I september 1999 var det en hel del cyklisterna som trampade runt sjön.

Nedan kommer några rekommendationer på turer kring Lago di Garda. Alla sträckor är beräknade med utgångspunkt från byn Garda.

CYKELTURER OMKRING SJÖN

Lago di Garda runt (14,5 mil)

Det går en landsväg precis vid sjöns strand i princip hela vägen runt sjön. Nästan hela sträckningen är mycket vacker. Den tråkigaste biten är mellan Lazise och Peschiera i sydöstra delen av sjön. Vägen är i det närmaste helt platt, förutom en stigning mot Salò, som ligger på andra sidan sjön sett från Garda.

Enda stället där det kan vara lite svårt att hitta rätt väg är vid Peschiera, vid sjöns sydöstra spets. Jag cyklade medurs runt sjön och då skall man ta sikte på S11 mot Brescia. Man borde kunna cykla genom Peschiera, men det provade jag aldrig.

Vid sjöns norra ände går vägen genom ett antal tunnlar. De flesta är upplysta, men inte alla. Den första tunneln på västsidan, när man kommer söderifrån, är ganska lång och inte upplyst. Att cykla genom tunnelarna kan vara lite obehagligt på flera sätt;

- När det inte kommer några bilar ser man nästan ingenting i de tunnlar som inte är upplysta.
- Jag hade inga lyktor, så jag syntes dåligt för bilisterna i de upplysta tunnelarna.
- Motorljudet förstärks väldigt kraftigt i tunnelarna, så oljudet från bilarna var öronbedövande.

Ett tips är att åtminstone ha en lysdiod bak på cykeln, så man syns för bilisterna i tunnelarna.

De fyra sjöarna runt (15 mil)

Detta var en av de vackraste turerna jag gjorde runt sjön. De fyra sjöarna som jag passerade var Lago di Garda, Lago di Valvestino, Lago d'Idro och Lago di Ledro.

Jag cyklade från Garda till Torri del Benaco och tog färjan därifrån över till Maderno. Färjan går var 30:e minut och överfarten tar cirka 20 minuter. Enkel överfart med cykel kostade mig 7000 lire.

Från Maderno cyklade jag norrut längs sjön till Gargnano. Från Gargnano klättrar vägen uppför bergssidan till Navazzo. Man klättrar 410 meter på 7,5 kilometer. Det är en ganska vacker klättring. Väl uppe vid Navazzo planar vägen ut. Man fortsätter sedan mot Lago di Valvestino. När jag tittade på gamla kartor, fanns inte sjön utmärkt, så jag antar att den är anlagd för inte så många decennier sedan. Landskapet här var underbart. Vägen går mycket vackert inne bland träden, med utsikt över sjön.

Sedan kommer man till dagens andra klättring. Den går från Lago di Valvestino's ände upp mot Capovalle. Vägen klättrar 400 meter på 6 kilometer. Det är en ganska tung klättring, men vägen löper lummigt bland träden, vilket ändå gör den ganska behaglig. Klättringen fortsätter efter byn, tills man når turens högsta punkt, cirka 1000 meter över havet. Därifrån går vägen i serpentin ner mot Lago d'Idro. Efter man kört igenom en kort tunnel öppnar sig landskapet nedanför om man får en underbar vy över sjön.

Man kör igenom Idro och fortsätter längs sjöns västra strand. Skyltningen genom Idro är inte så värst bra, men om man kör i den riktning som känns minst fel, så hamnar man till slut rätt. Sedan fortsätter man till Storo. Därefter börjar dagen tredje och sista stigning. Den är inte så tung och bitvis mycket vacker. Storo ligger på 400 meters höjd och passet, Valle d'Ampola, ligger på 740 meter. Stigningen är cirka 8 kilometer lång. Jag vet inte exakt, för vid det här laget hade min cykeldator säckat ihop.

Sedan är det bara att krypa ihop och trycka på tills man är i Riva del Garda. Sista biten in till Riva kan man välja mellan två vägar. Jag insåg inte valet, utan körde rakt in i en tunnel. Den var förvisso upplyst, men arkitektens enda hjälpmedel vid konstruktionen måste ha bestått av en penna och en linjal. Vid en närmare blick på kartan efteråt, såg det ut att finnas en betydligt trevligare väg ner till Riva.

Från Riva kör man sedan 'standardvägen' tillbaks till Garda.

Monte Baldo I (14 mil)

Monte Baldo ligger vid Lago di Gardas nordöstra strand. Det finns flera toppar som ligger kring 2000 meter över havet.

Man cyklar norrut till Torbole, som ligger några kilometer sydost om Riva. Byn har mig veterligen bara en enda större korsning och den tar man till höger upp mot Nago och Mori. Stigningen upp mot Nago är rätt så tuff, men inte speciellt lång. Jag vill minnas att det tyngsta partiet är 12% och det ligger strax före staden.

Efter Nago fortsätter vägen uppför en stund, men efter ett pass på cirka 290 meters höjd börjar nedförden mot Mori. Mori ligger 204 meter över havet och avfarten till höger uppför Monte Baldo ligger innan man kommit in i staden.

Vägen från Mori upp till San Valentino är 18 kilometer. På den sträckan klättrar man från 204 upp till 1314 meters höjd. På vägen upp finns två nedförsbackar på sammanlagt cirka 1,5 kilometer, så den effektiva klättringen är lite tuffare än vad som syns vid första anblicken. Det brantaste partiet har en stigning på 16%, men det är en mycket kort sträcka. Hela vägen från Mori till San Valentino är mycket vacker.

Jag cyklade upp till San Valentino och vände där. Man kan fortsätta ytterligare längre bort, men jag tyckte att det räckte. Väl tillbaks till Mori tog jag av till höger och fortsatte tillbaks mot Garda på andra sidan Monte Baldo. Det går en liten väg bredvid motorvägen, som går i nord-sydlig riktning. När man passerar byn Avio kan man se en skylt som säger San Valentino 16, så det går även att ta sig upp 'bakvägen' uppför Monte Baldo.

Efter en stund tar man farväl av motorvägen och beger sig västerut mot Garda. Så fort man lämnat motorvägen börjar vägen gå uppför. Stigningen är inte så lång, men hyfsat brant. Det finns heller ingen väg som går rakt på Garda, utan man får köra i en halvcirkel mot Caprino Veronese och sedan mot Ostermano, för att slutligen komma tillbaks till Garda.

Monte Baldo II (12 mil)

Den här turen testade jag 'bakvägen' uppför Monte Baldo. Man kör i motsatt riktning mot förra turen, över Costermano och Caprino Veronese. Man tar sedan av norrut och efter cirka 4,5 mil kommer man till Avio, som ligger på cirka 160 meters höjd.

Från Avio är det skyltat upp mot San Valentino. Där man lämnar Avio står en skylt som säger 11%. Jag antar att det är den brantaste stigningen längs vägen. Det är 16 kilometer från Avio upp till San Valentino och vägen har en snittlutning på 7,3%. Den är aldrig mördande brant, men den ger aldrig heller någon direkt chans till återhämtning. Hela vägen är vacker och vissa partier får en nästan att tappa andan. Jag ångrade att jag inte hade med mig kameran, så jag kunde ta lite bilder på nervägen.

När jag kom upp till San Valentino, tog jag samma väg ner som förra gången. Från Mori fortsatte jag till sedan till Nago, Torbole och så tillbaks till Garda.

Verona (8 mil)

Jag hittade tyvärr ingen rolig väg till Verona. Jag testade några olika varianter på temat, där jag körde över Ostermano, Affi, Verona, Peschiera och tillbaks till Garda. Mellan Affi och Verona kan man välja på några olika småvägar, men ingen är så värst spännande.

Sirmione (8 mil)

Sirmione ligger 3,5 kilometer ut på en udde som sticker ut från sjöns södra strand. Den äldsta delen, som ligger längst ut, är en befäst liten medeltida stad. Den är mycket vacker och pittoresk. Detta kompenseras av att där vimlar av turister. Staden är definitivt värd ett besök.

Jag cyklade söderut från Garda, och på vägen hem från Sirmione fortsatte jag medurs runt sjön till Maderno, varifrån jag tog färjan tillbaks till Torri del Benaco.